

зависимост“. Въ едно село, гдето искали да предплатятъ за „Свободна България“, принудили ги вмѣсто нея да взематъ „Независимост“ и „Работникъ“. — Начовичъ е въ Русчукъ. Телеграфирано му е да не се връща. Писма за него, Боборикина и Логвенова се изпратиха днесъ чрезъ капитана Неплюевъ, който заминава за тамъ. — Горбановъ е въ Търново, извършилъ глупостъ, изпратилъ писмо (!) за София, не искайки да го повѣри на пощата, по Феодорова, който между това билъ назначенъ телеграфически за управителъ въ Севлиево. — Днесъ излѣзе „Гласъ на единъ русинъ“ in folio, на руски и български, много умно, ясно и популярно написанъ. Очевидно е инспириранъ отъ руското консулство, защото отправя всички за освѣтление въ рускитѣ консулства въ София, Видинъ, Русчукъ и Варна.

На пладне бѣ приетъ отъ княза Григорий съ депутация отъ русчушкия край, въ която имало и 7 турци. Всѣки ималъ пълномощно само отъ своята околия — голѣмо недовѣрие. Турцитѣ говорили по малко български, а българскитѣ думи на княза имъ превеждалъ самъ единъ турчинъ. Поднесли адресъ съ 5000 подписа. — Утре ще пристигне депутация отъ Трънъ. — Мелетий пжтува по цѣлата епархия и агитира, да бждѣли за княза, а не — за султана. Нѣкой си ужъ казалъ: въ Свищовъ вие, либералитѣ, може да получите мнозинство, макаръ и малко, тогава ще си раздѣлимъ България; въ Търновско нека Стамболовъ се провъзгласи за председателъ на републиката, а останалитѣ ще си задържимъ княза!! —

Подиръ пладне пристигна екзархътъ. Сутринтъа тръгналъ отъ Ихтиманъ. На 3¹/₂ ч. излѣзохме му на срѣща, Стоиловъ и Константиновичъ въ единъ файтонъ, азъ и Храновъ въ другъ. Князътъ изпрати придворна кола съ Маринова и 6 войника отъ нашитѣ червени хусари, като почетна стража. Облачно, задушно. При искърския мостъ го посрещнахме и приветствувахме. Високъ мжжъ съ приветлива външностъ, голѣма глава, обли черти, физиономия малко à la Климентъ (той е отъ Калоферъ). Съ него бѣше Григорий, разни попове, гавазинъ съ фесъ. Съ насъ тукъ бѣше и префектътъ съ 6 стражари на коне. Потеглихме. Постоянно пристигаха коли, около 25, цѣлата сериозна интелигенция и нѣколко дами. Страшенъ прахъ. Селяни край пжтя. При слатинския мостъ чакаше Мариновъ. Отидохме въ катедралата, влѣзохме — единъ македонецъ (като да бѣше дюлгеринъ) въ бѣли дрехи, пристжпи къмъ амвона

Екзархъ Йосифъ I